

ni mogel ter prosil kovača, da naj ga doli pusti.
Po dolgi prošnji ga je vendar spustil in mu
reče: "Če mi se enkrat pridede, te ne bodem nik-
dar spustil." On je bil zelo vesel ter gre v svoj
kraj vsi so ga zasramovali, ker ga ni s sabo
pripeljal. On potem vse pove kar se je zgo-
dilo. Kmalu potem pošljejo dva. Ko prideta
k njemu zelo drzno spregovorita: "Bodeš šel
pa zdaj z nama, zakaj ni si šel z unim, zdaj
bodeš pa veliko veliko več preterpel, kakor
bi prejel." Kovač zelo čez to razserjen u-
kaže obema, da naj gresta skozi okno gledati
preden se odpravim. Ko sta videla, da ne more,
ta od okna preč ga prosita, da naj jih spusti,
ti, pa on jih še dalje tam pusti. Po dolgi pro-
šnji jih vendar spusti ter jima reče: "Če se
mi vi dva še enkrat drznete sem priti vas ne
bodem nikdar več spustil. Ko prideta domov
jih še bolj zasramujejo kakor onega, potem
jim na oba povesta, kaj da se je pripetilo.
Kmalu potem pridejo na trije, ko so k njemu
prišli tako zelo zaupujejo, da se je on vstrašil
ter mu rečejo: "Če poprej nijši šel bodeš šel
pa zdaj in te bode mo veliko bolj mučili, kakor
bi te bila ona dva. Kovač zelo razjezen ukaže v-
sem tem v vreo iti ter veljeva, da naj železno klad-
vo, toliko kolikor more po njih. Vsi so zelo vpili
in ga prosili pa on se nič ne zmeni. Vendar jih
po dolgi prošnji spusti, ter mu obljubijo, da no-
beden se ne bode več drznil po njega priti.

Ko so šli nazaj je Kovač vedno pazil, kam da
gredo. Ko je videl, da so šli v neko jamo se on
hitro napravi za njimi in vzame tudi kladvo
in bokal vina seboj. Prišedši do jame gre notri
ter najde v nji ogenj goreti in ljudi v ognju.
Tam vidi gorečo posteljo na njej leži ilover, i. t.
d. Ko gre dalje zagleda velike vrata, katera
so bila zaperta. Hudo se ga tako bole, da
so vrata tako tiščale, da so se krepilji slozi
vrata pokazali. On vzame kladvo ter vsem kre-
plje zakrivi. Vsi so zelo tiščali pa vendar je
prišel notri, vsi so se po kotih pokrili. Ker
ni mogel nič opraviti je šel na visoko gori.
Prišedši do malih vrat poterka in sv. Peter se
oglasi: „Kdo je?“ „Jaz sem“ pravi Kovač. Pa se zdaj
se niso vrata odprla. Se enkrat poterka in
reče sv. Petru, da mora odpreti, ako ne bodem
vrata razbil. Sv. Peter prestrašen hitro vrata
odpre in glej, kar vse se je zasvetilo. Kovač zelo
vesel se vsede na Kovaški predpasnik in da
sv. Petru bokal vina s hraniti. Peter ga vzame.
Ko je bil že dolgo tukaj mu sv. Peter reče: Poleni
se, ker nisi zaslužil, da bi bil tukaj. Kovač
mu na odgovori: „Saj sedim na svojem.“ Ko
je že predpasnik stropnel mu reče sv. Peter,
sedaj ne sediš več na svojem. Jdaj Kovač zah-
teva bokal vina, a sv. Peter ga ni več imel,
hitro mu nalije v bokal svetega olja. Kovač
zapustivši kraj se poda k hudobami. Hudo,
be se ga zelo boje. Ko je bil zvenj je pil sv. olje,

in da tudi terpeim piti. Hitro so bili vsi
ociveni, kateri so pili sv. olje, so se veselili poda-
li v nebesa in tudi kovci je bil med njimi.

(narodna v Lacinan)

Of
Lance Lore 13. velikega travna.

1876.